

Messun saarna
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
7. sunnuntai helluntaista, 16.7.2023

Pyhän aihe	Rakkauden laki
Liturginen väri	Vihreä
Alttarikynttilöitä	2 alttarikynttilää
Päivän Psalmi	Psalmi 28:1–2, 6–9 (Psalmilaulu s. 354, Luterilaisia Virsiä)
Vanhan Testamentin teksti	1. Samuelin kirja 15:22–26
Epistolateksti	Jaakobin kirje 2:8–13
Evankeliumi	Markus 10:17–27

Virret

Alkuvirsi	359	Vaivaisten turva
Kiitosvirsi	126	Me kiitämme Sinua
Saarnavirsi / päivän virsi	262:1–6	On hyvydessään Jumala
Uhrivirsi	262:7–9	Näin usko kantaa hedelmää
Ehtoollisvirret	748, 745	Nälkäinen sydän, Rakas sielu ihanainen
Päätösvirsi	897	Saan omin silmin minäkin

Kollehtarukous:

Kaikkivaltias, armollinen Jumala, jolta kaikki hyvä tulee. Lisää meille uskoa. Vuodata sydämiimme rakkautesi, että voisimme antaa toisillemme anteeksi. Kuule meitä rakkaan Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme tähden. Aamen.

Saarnateksti: 1. Samuelin kirja 15:22–26

Saarnan aihe

Johdanto

Päivän Vanhan Testamentin teksti on yksin mieleenpainuvimmista pyhässä Raamatussa. Kuningas Saul, joka oli vielä varsin kokematon Israelin kuninkaan, rikkoo toistamiseen Jumalan käskyä, ja rangaistukseksi siitä menettää Israelin kuninkuuden. Profeetta Samuelin ehdottomuus Herrassa tuntuu nopeasti ja inhimillisesti katsottuna liiankin ankaralta. Mutta oliko kyse liiasta ankaruudesta? Kun pysähdymme tutkimaan, mitä Saul teki ennen tämän päivän tekstin syntiä ja nyt tässä tilanteessa, tulemme varmasti toisiin ajatuksiin. Jumala sanoo Sanassaan: **”Sinä olet asetukseksi säätänyt, että niitä tarkasti noudatettaisiin.”** Sanaa ”tarkasti” käytetään useasti Vanhassa Testamentissa. Esimerkiksi luomisen jälkeen, Jumala sanoi: **”Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä tehnyt oli, ja katso, se oli sangen (erinomaisen) hyvää”** ja (Genesis 1:31) ja (Psalmi 119:4) Genesis 1:31; Genesis 12:14; Joosua 22:5; 1. Samuel 11:6; Psalmi 119:4; Psalmi 119:8; Psalmi 119; Psalmi 119:140; Psalmi 119:167). Saulin lankeemus on juuri tässä:

- i. Hän ei noudattanut Herran asetusta koskien polttouhrien uhraamista, vaan meni uhraamaan itse (1. Samuelin kirja 13:7–15)
- ii. Hän ei ollut kuuliainen Jumalan profeetalliselle Sanalle, jonka Samuel puhui, että Saulin tuli odottaa häntä (1. Samuelin kirja 13:7–15)
- iii. Saul ei totellut Herran Sanaa, jonka mukaan kaikki amalekilaiset oli tuhottava (1. Samuelin kirja 15:1–26)

Näistä asioista syntyy tragedia kuningas Saulin elämässä. Jumala hylkäsi Saulin, otti häneltä pois kuninkuuden.

1. Saulin synty ja meidän syntimme (1. Samuelin kirja 15:22–26)

Synti on Jumalan Sanan rikkomista, tottelemattomuutta pyhän ja Majesteettisen Jumalan käskyille. Synti on rikos Luojaamme, Israelin Jumalaa kohtaan. Jumala on ihmeellisessä armossaan uskonut kuolemattoman ihmisielen sikiämisen ja syntymisen ihmiskunnalle. Synti saa alkunsa perisyntisestä, alkusyntisestä, joka myös periytyy kaikkiin ihmisiin luonnollisen sikiämisen kautta. Tämän vuoksi Elävä Jumala etsii ihmistä pelastaakseen hänet iankaikkisesta rangaistuksesta, joka on jokaisen katumattoman ihmisen edessä.

Jumala puhui armossaan myös Saulille. Jumalan tuomiot eivät tulleet ikään kuin ”puskista”, vaan Saul tiesi tarkkaan, mitä Jumala oli hänelle Sanansa kautta uskonut ja mitä hänen olisi tullut kuuliaina seurata. Saulin synty oli tottelemattomuutta, joka heprean kielellä tarkoittaa ”katkeruutta” tai ”kapinaa”. Raamattu käyttää siitä myös sanaa ”noituus” ja ”niskoittelu”, joka taas tarkoittaa nokalla rikkoa jotakin aivan kuin naakat rikkovat nokillaan tuorerehupaaleja tai tikat nokallaan rikkovat linnunpöntön reiän ympärystä. Samuel puhuu syntistä myös käyttäen sanaa ”hyljätä Herran Sana”, joka sanatarkasti tarkoittaa ”halveksia Jumalan Sanaa.” Synti on myös ihmispelkoa, kuten Saul tunnusti.

Kallis ystävä Herrassa Jeesuksessa; kuule nyt nämä totuuden sanat, joiden mukaan sinun tulee koetella omaa elämääsi. Sanoohan apostoli Paavali rakkaalle Korintton seurakunnalle: **”Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, niin että kestä koetusta.”** (2. Korinttolaiskirje 13:5) Onko sinun elämässäsi

- Katkeruutta ja kapinaa Elävää Jumalaa kohtaan
- Niskoittelua (joka on epäjumalanpalvelusta) Jumalan Sanaa kohtaan
- Jumalan Sanan halveksimista eli halpana pitämistä

Jos on, tee parannus, katumuksessa tunnustaa syntisi ja sinä saat ne anteeksi Jeesuksen Kristuksen nimessä ja veressä, Hänen tähtensä; Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä.

Saulin kohdalla ei näyttänyt olevan vilpitöntä katumusta, sillä hän ensinnäkin puolusteli itseänsä, ja sanoi, että ”minä pelkasin kansaa.” Toiseksi Saulille oli tärkeämpää oman kunnian säilyttäminen ihmisten edessä, sillä hän sanoi: **”Minä olen syntiä tehnyt; mutta osoita minulle kuitenkin se kunnia kansani vanhimpien edessä ja Israelin edessä, että palajat minun kansani, niin minä kumartaen rukoilisin Herraa, sinun Jumalaasi.”** (1. Samuelin kirja 15:30) On kohtuullista tehdä näistä sanoista se johtopäätös, että Saulin pääasiallinen huomio oli oman kunnian ja arvon säilyttäminen ihmisten edessä, ei vilpitön katumus pyhän Jumalan edessä. Sen lisäksi hän puhui Samuelille: ”rukoilen sinun Jumalaasi”, ei ”rukoilen minun Jumalaani.” Tämä voi kuulostaa kovalta, yksinkertaiselta ja suoralta puheelta. Sitä se onkin. ja me myös löydämme tämän kaiken Saulin synnin omasta elämästämme; sen tähden koetelkaamme itseämme.

2. Synnin seuraukset (1. Samuelin kirja 15:24–28)

Saulin kohdalla synnin seuraukset olivat nämä:

- Syyllisyyden tunto (vaikkakin ehkä pinnallinen), joka ei vaikuttanut vilpittöntyä katumusta
- Pelko häpeästä ihmisten edessä
- Tarve jotenkin sovittaa rikkomuksensa uskonnollisella toimituksella (rukous)
- Rangaistus, joka seurasi häntä: hän menetti kuninkuutensa
- Jumalan profeetallinen Sana ja paimenvirka satoi hänet syntyinsä (että hän vielä kääntyisi)

On tarpeen, että katsomme **synnin seurauksia** niin täydellisesti, kuin Jumalan Sana sen ilmoittaa:

- i. Omantunnon suru Jumalan mielen mukaan (2. Korinttolaiskirje 7:9)
- ii. Jumalan viha (Roomalaiskirje 2:5)
- iii. Sielun (ja ruumiin) saastuminen (1. Korinttolaiskirje 6:16–19)
- iv. Syyllisyys, jossa tietää ansainneensa vihan ja olevansa kelvoton Jumalan armoon (Psalmi 51:3–8)
- v. Rangaistuksen pelko (Psalmi 143:2)
- vi. Häilyt, ilkeät tavat, jotka johtavat muihin synteihin (Saul kysyy neuvoa noidalta, 1. Samuelin kirja 28)
- vii. Monenlaiset ajalliset ja iankaikkiset rangaistukset (Roomalaiskirje 1:24–32)

Kallis ystävä; ota näistä pyhän Raamatun sanoista vaarin, ja koettele itseäsi, vaellustasi ja uskoasi. Jumalan hyvä tahto on, että sinä eläisit juurtuneen Jeesukseen Kristukseen ja Jumalan Sanaan. Sen tähden Jumala seuraa sinua Sanallaan ja Pyhä Henki Sanan kautta, että sinä Jeesuksen ristin ansion kautta saisit sanoa: **”Herra on minun valkeuteni ja autuuteni: ketä minä pelkään! Herra on minun elämäni turva: ketä minä vapisen.”** (Psalmi 27:1)

3. Seurakunnan valitus ja ihmeellinen armahdus (Jesaja 49:14–16)

Samuel joutui Jumalan palvelijana sanomaan kovan lain Sanan Saulille: **”Koska sinä olet hyljännyt Herran Sanan, on myös Hän hyljännyt sinut.”** (1. Samuelin kirja 15:23) Tämä oli vielä lain Sanaa Saulille, että hän kääntyisi. Tämä kauhea asia, että Jumala hylkää ihmisen, on pahinta, mitä ihmiselle voi tapahtua. Niinpä myös uskovat niin Vanhassa Testamentissa kuin Uudessa Testamentissakin ovat kipuilleet säikähtyneinä tämän asian kanssa. Jesajan kirjassa seurakunta valittaa: **”Herra on minut hyljännyt, Herra on minut unhottanut”** (Jesaja 49:14) ja **”Miksi sinä Jaakob puhut: Minun tieni on Herralta salassa, minun oikeuteni on joutunut pois minun Jumalani huomasta.”** (Jesaja 40:27)

Nyt kuitenkin Herra Jumala sanoo: **”Unhottaako vaimo rintalapsensa, niin ettei hän armahda kohtunsa poikaa? Ja vaikka he unhottaisivatkin, Minä en sinua unhot. Katso, käteni hipiään olen Minä sinut piirtänyt, sinun muurisi ovat aina Minun edessäni.”** (Jesaja 49:15–16) Kallis ystävä, olkootpa syntisi, rikoksesi, lankeemuksesi, kapinasi, katkeruutesi tai omantunnon syytöksesi mitkä tahansa, Jumala on valmistanut niiden anteeksiantamuksen Poikansa Jeesuksen Kristuksen ihmiseksi syntymisessä, kärsimisessä, kuolemassa ja ylösnousemuksessa kuolleista. Kaikki sinut syntisi on jo pantu Jeesuksen päälle. Hän, Kristus, on jo maksanut kalliilla verellään sen hirmuisen velan, jonka sinä syntiesi tähden olit velkaa Jumalalle ja jota et kyennyt maksamaan. Sinut on pyhässä kasteessasi piirretty Jeesuksen käsiin, liitetty Häneen kuolemassaan ja ylösnousemuksessaan, sinut nimesi on kaiverrettu Hänen verisiin käsiinsä ja sinulla on Hänen veressään rauha Jumalan kanssa ja koko Jumalan mielisuus. Tässä on Jumalan Isän sydän; olet Kristuksessa Jumalan rakastettu. Saul yritti itse sovittaa Jumalan mutta nyt Jumala on sovittanut sinut itsensä kanssa. (2. Korinttolaiskirje 5:19) Jumalan muuri, Kristus verensä ansiolla, ympäröi sinua ja elämäsi. Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M.

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa